

underkaste sig de Forandringer i deres Embedsforretningers Omfang og Bessaffenhed, som senere maatte blive bestemte, uden at det er fornødent, at nogen dertil sigtende Bestemmelse er optagen i deres Bestallinger.

§ 18.

Saalænge de i denne Lov indeholdte Bestemmelser ikke finde Anvendelse paa Kjøbstadskaldene, kunne de et heller gjøres gjældende for de Landsbykald, der ere forenede med Kjøbstadskald.

§ 19.

Efterhaanden som Pligten til at offere til Præsten efter § 16 bortfalder, ophører fra samme Tid tillige Offringen til Skolelærerne i Pastoratet imod Erstatning til dem af Kommunen. Til den Ende have samtlige offernydende Skolelærere, naar denne Lov er udkommen, til vedkommende Sogneraad at indsende en Fortegnelse over det Beløb af Offer og Accidentser, som Embedet har havt i de sidste 10 Aar. Den aarlige Gjennemsnitsindtægt i dette Tidsrum vil i Reglen være den Afsløningssum, der skal træde istedetfor Embedets hidtil havte Indtægt af Offer og Accidentser; dog kan Sogneraadet, hvor særegne Omstændigheder tale derfor, med Amsraadets Samtykke fassætte Afsløningssummen til et noget derfra afvigende Beløb. — Hvor Afsløsning herefter finder Sted, maa Skolelæreren ikke modtage nogensomhelst Gave i Penge eller Naturalier for de ham paahvilende kirkelige Forretninger.

Hvor Sogneraadet og Skolelæreren ere enige derom, kan den omhandlede Afsløsning af Offer og Accidentser til Skolelærereembedet finde Sted strax uden at afvente Ledighed i Præsteembedet.

§ 20.

Denne Lov, der træder i Kraft fra 1ste April 1874, underkastes Revision inden Udgangen af Finantsaaaret 1883—84. Den gjælder ikke for Færverne og kommer ei heller til Anvendelse paa Præster, der ere ansatte som Seltpræster eller ved Klostre, Hospitaller, Sygehuse, Fængsler eller i andre lignende Stillinger.